

Prof. Gt. Chwist 11

Stanowisko
Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych
w sprawie zmian w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r.
Prawo o szkolnictwie wyższym
(w formie upublicznionej w dniu 30 kwietnia 2010 r.)

Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych, po zapoznaniu się z proponowanymi zmianami w ustawie z dnia 27 lipca 2007 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym”, wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem jasnego odniesienia do istniejących środowiskowych komisji akredytacyjnych skupionych w Komisji Akredytacyjnej KRASP. O istnieniu i współpracy „instytucji i organizacji działających w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tych, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja” wspomina jedynie Art.49a. Dokumenty procesu bolońskiego nakładają na państwa obowiązek odpowiedniego zorganizowania systemu zapewniania jakości, szczególnie podkreślając znaczenie roli, jaką w tym systemie muszą odgrywać same uczelnie. Jeśli mają być uwzględniane akredytacje i certyfikaty instytucji międzynarodowych (Art. 49b), to tym bardziej wydaje się niezbędne uwzględnienie działalności analogicznych instytucji krajowych niezależnych od struktur państwowych.

Działające obecnie komisje środowiskowe zostały powołane przez konferencje rektorów poszczególnych typów uczelni jako wyraz troski środowiska o zapewniania wysokiej jakości kształcenia. Zgromadzenie Plenarne KRASP jednoznacznie poparło działalność komisji, upatrując w nich bardzo ważny instrument dla propagowania idei jakości, a także dla wspomagania uczelni w przewyciężaniu trudności na tym polu.

Szczególnie teraz, gdy system edukacji wyższej jest na początku głębokich przemian związanych z wprowadzaniem Krajowych Ram Kwalifikacji, potrzeba działania komisji środowiskowych wydaje się niepodważalna.

Konieczne jest wprowadzenie reguł „współpracy” pomiędzy PKA i komisjami środowiskowymi. Trzeba pamiętać, że PKA została pomyślana jako instytucja kontrolna i w taki też sposób została wyposażona w konieczne narzędzia przez ustawodawcę. Komisje środowiskowe zostały pomyślane jako forma wspomaganie uczelni w rozwijaniu „kultury jakości”. Dzięki wyznaczaniu znacznie wyższych standardów kształcenia niż określone przepisami prawa, komisje powinny wskazywać przykłady „dobrych praktyk” w obszarze kształcenia, w tym kształcenia elitarnego, studiów doktoranckich czy wreszcie jednostek zasługujących na wyróżnienie i podniesienie prestiżu.

Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych wyraża przekonanie, że zmiany ustawowe w obszarze jakości powinny zmierzać w kierunku utworzenia takiego systemu zapewniania jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym, w którym będzie miejsce zarówno dla działań kontrolno - akredytacyjnych prowadzonych przez agendę Państwa, jaką jest PKA, ale również dla działań propagujących i rozwijających kulturę jakości, do jakich predysponowane są Komisje Środowiskowe. Państwo powinno wręcz zabiegać o to, aby środowiskowe inicjatywy związane z podnoszeniem jakości kształcenia w polskich szkołach wyższych były jak najszerszej popierane i wykorzystywane oraz włączone do ogólnokrajowego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Przewodniczący
Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych

Prof. dr hab. inż. Bohdan Macukow